

“Vaatame ikka suuremaid lilli,” kutsub Kaia mind aianduskeskuses hortensiate juurde. “Kui raamat, siis ikka paks – ja kui heegeldada, siis midagi suurt. Viimati tegin hiiglasliku laudlina. Nokitsemine mulle ei meeldi,” tunnistab Kaia naerdes. Aga ta mõtlebki suurelt. Ja kui pühendub, siis maksimaalselt.

Maksimalist elus ja muusikas

TEKST HANNA MILLER FOTOD HANNA MILLER, ERAKOGU

Laulja Kaia Urbi toonased koolikaaslased mäletavad teda hästi. Kes sellepärast, et Kaia torkas silma oma veidi eksootilise brüneti välimusega, kes seetõttu, et Kaia kooliaktustel laulis. Meiegi viimane kohtumine – kui minu kuulajaroll kontserdisaalis kõrvale jätta – jääb ammusesse kooliaega.

Oma veidi tõmmuma ju-me ütleb Kaia võlgnev venelasest isale. Nagu ka oma teise eesnime Galina. Ema poolt on muusikaalsus, lauluanne ja nimi Kaia. “Õigupoolest pidanuks see olema Gaia, tulenevalt ema suurest ajaloo- ja kirjandushuvist,” täpsustab Kaia, pidades silmas Kreeka

mütoloogiat. Vendade Urbidega Kaia sugulane ei ole. Küll aga tunnistab ta endal olevat isalt pärit idamaist temperamenti – sealsed naised on pealtnäha leebed, kuid neis on sise-mist tarmukust ja vastupidavust.

“Sisemine jõud ei pea alati väljenduma välises rahmeldamises. Oluline on oma energiat õigesti kasutada,” ütleb Kaia, kellest õhku

tasakaalu, konkreetset, täpsust. Kui ei teaks, et tegu on lauljaga, ja kui poleks kuulnud tema tundlikke esitusi, võiks Kaiat pidada... näiteks juristik. Tema läbimõeldud sõnakasutuses ja otsekoheses olekus on asjalikkust ning vahedat intellekti. Ehk peavadki pühendumisel nii ebamaisele valdkonnale nagu muusika olema jalad kindlalt maas...

KOOLIANSAMBLIST EESTI ESINDUSKOORI

“Laulnud olen ma väikesest peale, Tallinna 42. keskkooliski oli meil mitu koori. Kui eestlastele seostub koorilaul enamasti laulupidude ja ärkamisaegsete isamaaliste lauludega, siis tegelikult ulatub mitmeaastase vokaalmuusika traditsioon hoopis varasemasse aega. Minu huvi renessanss- ja barokkmuusika vastu sai alguse õpetaja Ene-Reet Ehala juhendatud kooliansamblist. Mõtet lauljaks saada ei tulnud mulle seejuures pähegi! Võib-olla ka seepärast, et laulja tähendas minu jaoks ooperilauljat, ooperiga ma end aga ei seostanud,” sõnab Kaia.

“Eesti Filharmoonia Kammerkoori sattusin nii, et olin konservatooriumi lõpetamise järel kolmandat aastat kohustuslikul suunamisjärgsel tööl muusikaõpetajana, kui aasta varem loodud kammerkoori otsiti sopranit. Sõbrad, kes seal juba ees olid, kutsusid ette laulma. Läksin. Esialgu lihtsalt vaatama, pikemaid plaane tegemata. See oli aastal 1982.”

Tõnu Kaljuste stiil ja suund meeldisid lauljale väga. “Lisaks on Kaljuste nii karismaatiline muusik, et tema juhitud loomeprotsessis osalemine oli äärmiselt köitev. Kuna Kaljuste taastas suurvormide traditsiooni, tekkis mul võimalus arendada end ka soololauljana. Nüüdseks olen laulnud solistina paljude eri kooslustega nii Eestis kui ka mujal, esinenud oma kavadega. Näiteks koostöö Heiki Mätlikuga on kestnud juba 22 aastat. Ideed, millist kava teha, tulevad mul iseenesest. Eelkõige naudin protsessi, tulemus on minu jaoks preemiaks. Ja siis mind veel autasustatakse selle preemia eest! Aga nüüd võib jääda mulje, et see kõik ongi üks lust ja lillepidu,” ehmub Kaia. Usun, et nii ei arva siiski ehk keegi.

LAULJA “PILL”

Kaia nõue iseendale on lihtne: kõiges tuleb anda maksimum! “Muidugi peab olema eeldus, s.t materjal, mida arendada – hääl, loomupärane muusikaalsus. Edasi tuleb teadlik töö. Olulist rolli hakkavad mängima sihikindlus, püsivus, enesedistsipliin. Andeid on maailmas väga palju, kusagile väljajõudmisel võivad määravaks osutuda hoopis isikuomadused, tahe. Julgen seda öelda ka kogemusest hääleseadjana. Ja üks õnne peab ka olema, ja saatuse soosingut olla õigel ajal õiges kohas,” tõdeb Kaia Urb.

Kaia Urb: “Laulja toob hingamise kaudu välja oma hinge.”

“Lisaks on äärmiselt tähtis teadlik ümberkäimine iseendaga, kuna laulja on ju ise omaenda “pill”. Tuleb ennast tunda, osata jaotada oma jõuvarusid, vastutada oma tervise eest. Iseendasse peab suhtuma väga tähelepanelikult ja säästvalt. Võrreldes teiste muusikutega on laulja “alasti” – tal ei ole mingit instrumenti vahendajaks. Laulja toob hingamise kaudu välja oma hinge. Huvitav, et sõnadel “hing” ja “hingamine”, mis on laulja tegevuse aluseks, on sama tüvi... Kuid meil on lisaks “oma pillile” ehk häälele ka veel sõna – see on tohtu eelisi instrumentalistide ees,” mõtiskleb Kaia.

LENNUKIST LAVALE

Seda, kui palju kammerkoor reisib, kodupublik ehk alati ei hoomagi. Ühe hooaja sisse võivad mahtuda reisid Mehhikost Austraaliani, Euroopast rääkimata.

“Kutsed tulevad kas eelmiste kontaktide või salvestiste põhjal. On ka mitmeid dirigente, kes koostööd teha soovivad.

Dr Irena Eris

UNIKAALNE NAHA UUENEMIST TAASAKTIVEERIV CLINIC WAY

Dr Irena Erise uue ja innovaatilise näohooldussarja **CLINIC WAY** põhikomponendiks on ainulaadne nahka uuendav ja taastav aktivaator FGF1 LMS™. Sarja tooted kiirendavad naharakkude uuenumist ning muudavad selle nooruslikult pringiks.

Sarja kuuluvad:

Pinguldav kortsudevastane silmaümbruse dermokreem
Pinguldav kortsudevastane öökreem
Pinguldav kortsudevastane päevakreem

Päeva-, öö- ja silmaümbrusekreemid on vanuserühmadele 30. kuni 60. eluaastani. Tooted on hüpoallergeensed.

Tõestatud tulemused*

- Nahk on
- 88% sügavnüüritatud
  - 92% suurema elastusega
  - 77% rohkem pingul
  - 2 korda enam varustatud toitainetega
  - Märkatavalt paranenud jumega
  - 26% vähem vananemisest tingitud kortse ja naha lõtvumist

*tulemused põhinevad Dr Irena Erise Teadus- ja Uurimiskeskuse 4 nädalasel 60+ kreemi 4° kasutamisel

Vahel tellitakse meid konkreetse teose pärast või kutsutakse osalema festivalile või hoopis ooperikooriks. Kohti, kus me pole käinud, jääb aina vähemaks,” nendib Kaia, kes püüab igas uues paigas leida mahiti ka selle kohaga tutvumiseks.

Kuigi ühtpidi inspireeriv ja edu korral positiivseid laenguid andev, on reisimine teisalt äärmiselt pingutav. Ühe ekstreemse näitena räägib Kaia Jaapani reisist, kus tuli pärast pikki lennutunde otse lavale minna. Tegemist oli küll avaliku proovi, mitte veel kontserdiga, kuid saal oli ootusest pakatavat publikut täis. Tuli oma viimased jõuvarud kokku võtta ja Kaia sõnul oli tulemus parem, kui nad oleksid julgenud loota.

“Isegi dirigent Paul Hillier on öelnud, et meie koori puhul sünnib just ekstreemses olukorras midagi erakordset. Ülepuhkamine pole alati õnnestumise tagatis. Tihti tuleb tõusta reisiks poole öö ajal ja astuda öhtul lavale hoopis teises kliimas, saamata vahepeal hotellituppi.

Mõistagi on väga oluline kodune seljatagune – et see oleks kindel ja rahulik. Minul on perega tõesti vedanud. Eriti tänulik olen oma pojale **Andresele**, kes mu tööd nii mõistvalt on talunud,” tunnistab Kaia.

SOLISTINA KOORIS

Kuidas hakkama saada sellise spaagadiga, et olla korraka koorilaulja nagu kõik teised ja astuda samas esile solistina? Sedagi võtab Kaia talle omase tasakaalukusega: “Kooris tuleb osata sulanduda, võrdsesse plaani jääda. Solistina, kas või mõneks taktiks ette astudes, peab aga eristuma. Ühtpidi ei tohi domineerida, teisalt tuleb jääda iseendaks – nii kooris kui ka solistina. See on pigem iseloomu, mitte võimete küsimus. Tolerantsust nõuab töö kooris aga kindlasti. Kuigi oleme erinevad nii oma iseloomude kui ka tämbrite poolest, ei ole me väga vastandlikud – muidu poleks meie ühistegevus võimalik.

Samas on muusika nii suur ühendav jõud, et erimeelsustel polegi kohta. Eks me oleme ka väga palju aega koos, eriti reisidel – vahel rohkemgi kui perega.”

Kaia tunnistab, et soolokontserdi on vahel isegi lihtsam anda. “Kooriga esinedes sõltub palju teistest lauljatest, dirigendist, kavast. Vastutustunne kolleegide ees on väga suur, iga hää on arvel, iga panus oluline. Soolokontserdi puhul vastutan vaid iseenda eest; tean, mida suudan, ka kava teen ise. Energia, publikuga üheshingamine, mis kontserdisaalis tekib, on erakordne emotsionaalne kogemus.”

Karjäärast välismaal pole Kaia unistanud: “Kuna me laulame nii palju rahvusvahelistel lavadel ja välismaiste dirigentide käe all, siis ei näe ma vajadust elada väljaspool Eestit. Ka hindan ma väga meie publikut.” Lisaks on suur reisi-kogemus ammugi tuhmistanud klantspildi välismaistest “pudrumägedest”. “Meil on paljud asjad paremini kui mujal. Kõike kodumaist maha teha on minu meelest täiesti kohatu,” ütleb Kaia, mine tamata seejuures oma hillitsetust.

“Laulmine on mulle elamise viis, teisiti ma ei saa,” tunnistab Kaia Urb, kes on ka hinnatud suurvormide solistina maailma mainekatel lavadel ning osalenud arvukates plaadistustes. Tänavu tunnustas president teda Valgetähe IV järgu ordeniga.

Pojatütar Päril Isabel tundub olevat Kaia väärtuslikem pärl.

RUUM OLLA ISE

Kuigi Kaia oli kooliajal isegi sprinterina kooli au eest väljas, tunnistab ta nüüd, et ekstreemsused sportis talle ei meeldi. Nagu ka gruppitreeningud. Pigem armastab ta käia, ükski ja pikki maid. Seitsmekilomeetrisel ringil, ilmast sõltumata, on tavaline. “Kuigi laulja peab olema füüsiliselt heas vormis ja oskama end, sarnaselt tippsportlasega, täpselt ajastada, ei leia ma võistlusmomentidele muusikas kohta. See tõttu ei poolda ma ka kõikvõimalikke konkursse. Kuidas mõõta interpreedi omapära? See on aga just see, mida hindan.”

Peale kõndimise meeldib lauljale ka aiandus, kuigi mitte saagi pärast; isegi rohimise vastu pole tal midagi. Eelkõige naudib naine aga liikumist, arengut, kasvamist. Keskkonnas elamist ei kujuta ta enam ettegi – hing ihkab loodust ja õhku. Ruumi olla ise ja lasta teistel olla. Vabadust maandada pingeid looduses. Või raamatuga.

“Loen palju ja kõike, filosoofiast kriminullideni. Igaõhtune raamatulugemine kuulub kindlasti mu päeva. Käsitööd teen ka – kudumine ja heegeldamine on hea ajaviide.

Mu suurim kirg, lisaks muusikale, kuulub aga mu pojatüttele **Pärilile**,” tõdeb Kaia, kelle abielu on jäänud minevikku. “Olen õnnelik selle üle, et mul on võimalus luua, pakkuda midagi erilist – saan sellest emotsionaalselt väga palju tagasi.”